

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปีที่ 4
สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
Factors affecting entrepreneurial intentions of 4th Year Students,
General Management, Nakhon Pathom Rajabhat University

พงษ์สันต์ ตันหยง^{1*} ธงชัย พงศ์สิทธิกาญจนา¹ จันทนา พงศ์สิทธิกาญจนา² และพัชรกานต์ นิมิตรศดิกุล³
(Phongsan Tanyong, Thongchai Pongsittikanchana, Chantana Pongsittikanchana
Patcharakan Nimitsadikul)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะผู้ประกอบการที่คนคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบเชิงปริมาณ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 191 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบโควต้า การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติอ้างอิงใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุวิธีแบบขั้นตอน

¹อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 73000

Lecturer in Master of Business Administration Program (General Management) Nakhon Pathom Rajabhat University 73000

²อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 73000

Lecturer in Bachelor of Business Administration Program (General Management) Nakhon Pathom Rajabhat University 73000

³อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการบริหารทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 73000

Lecturer in Bachelor of Business Administration Program (Human resource management). Nakhon Pathom Rajabhat University 73000

*Corresponding author: ptanyong@npru.ac.th

ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะผู้ประกอบการ ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมอยู่ในระดับมากที่สุด

2) ปัจจัยที่ศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 59.00 นำเสนอสมการได้ดังนี้

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 0.544 + 0.183^{**} (X_3) + 0.104^{**} (X_2) + 0.093^{**} (X_4)$$

คำสำคัญ : คุณลักษณะผู้ประกอบการ ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ABSTRACT

The purpose of this research is 1) to study the level of opinions on entrepreneurial characteristics, attitude towards Entrepreneurship, perceived ability of entrepreneurship, entrepreneurial education and entrepreneurial intentions of the Fourth Year Students in General Management, Nakhon Pathom Rajabhat University 2) to study the factors affecting entrepreneurial intentions of the 4th year students in General Management, Nakhon Pathom Rajabhat University. Using a quantitative research methodology, sample used in this research is a 4th year student in General Management, Nakhon Pathom Rajabhat University, total 191 people by quota sampling method. The data were analyzed by descriptive statistics such as frequency, percentage, mean and standard deviation and inferential statistics used stepwise multiple regression analysis.

The results of the research were as follows: 1) the level of opinion on entrepreneurial characteristics, attitude towards Entrepreneurship, perceived ability of entrepreneurship, entrepreneurial education and entrepreneurial intentions of the 4th Year Students in General Management, Nakhon Pathom Rajabhat University was in all high levels. 2) attitude towards Entrepreneurship factors, perceived ability of entrepreneurship and entrepreneurial education positively affecting entrepreneurial intentions of the fourth-year students in General

Management, Nakhon Pathom Rajabhat University statistically significant and has a forecasting power of 59.00 percent. The equation was as follows:

$$\hat{Y}_{tot} = 0.544 + 0.183^{**} (X_3) + 0.104^{**} (X_2) + 0.093^{**} (X_4)$$

Keywords: entrepreneurial characteristics, attitude towards Entrepreneurship, perceived ability of entrepreneurship, entrepreneurial education entrepreneurial intentions

Article history: Received 8 March 2021
Revised 18 April 2021
Accepted 28 April 2021
SIMILARITY INDEX = 2.82 %

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้นปัญหาความยากจนลดลง และคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น อย่างไรก็ตาม โครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้น จึงทำให้มีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอก จึงจะต้องเตรียมการพัฒนาโดยเฉพาะผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 นั้นรัฐบาลมีนโยบายการพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

การศึกษาในยุคปัจจุบันมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาทางความคิด การเรียนรู้ทำให้ผู้เรียน มีการปรับปรุงตัวอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการแข่งขัน การปฏิรูปการศึกษาต้องพัฒนาให้มีความทันสมัยตรงกับวัตถุประสงค์ และความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ยังต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และ

เทคโนโลยีสารสนเทศที่กำลังเปลี่ยนแปลง การแข่งขันในทางธุรกิจต้องอาศัยการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ถูกต้อง เพื่อวางกลยุทธ์ธุรกิจให้ตรงประเด็น (กรุงเทพธุรกิจ 2563)

รัฐบาลได้เห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการโดยได้ระบุในยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี และได้มีการส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการ ให้กับเยาวชนคนรุ่นใหม่ โดยภาครัฐและภาคเอกชน ร่วมกันส่งเสริม สนับสนุน และสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการสร้างธุรกิจ เพราะจากสถิติที่ผ่านมาผู้ที่ เริ่มต้นประกอบธุรกิจนั้นมีเพียงร้อยละ 10 ที่สามารถดำเนินธุรกิจได้ครบ 1 ปี และมีเพียงร้อยละ 20 จากจำนวนผู้ที่ดำเนินธุรกิจครบ 1 ปีเท่านั้นที่สามารถดำเนินธุรกิจให้เติบโตได้ในระยะ 3 – 5 ปี (ณัฐพล ประดิษฐ์ ผลเลิศ 2560)

เมื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการพบว่า ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ด้านการจัด การศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ และด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุม พฤติกรรม สามารถ พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ได้อย่างมี นัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.1 (อนงค์ รุ่งสุข, 2559) ส่วนมารยาท โยทงยศและทรงวาด สุขเมืองมา (2559) พบว่าทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการมี อิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงสุด สุชาติ ไตรภพสกุล และชาคริต พิษญากร (2561) ศึกษาพบว่า ปัจจัยจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในตนเอง การมองเห็นโอกาสทางธุรกิจ ความกล้าที่จะ เสี่ยง และทัศนคติเชิงบวก ต่ออาชีพผู้ประกอบการส่งผลทางบวก ต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

การสร้างผู้ประกอบการตั้งแต่ยังอยู่ในวัยเรียนจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ สาขาวิชา การจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ก่อตั้งตั้งแต่ปี 2528 เป็นสาขาวิชาที่ผลิตบัณฑิต โดยมี วัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ออกไปเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใน การบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านการแก้ปัญหาอย่าง สร้างสรรค์ มีทักษะทางปัญญา การคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาและสร้างสรรค์งานวิจัยทางธุรกิจ และมีคุณธรรม จริยธรรม ภาวะผู้นำ มนุษยสัมพันธ์และความรับผิดชอบ โดยมีวิชาหลักที่เกี่ยวข้องได้แก่ การเป็นผู้ ประกอบการ การจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หลักการเขียนแผนธุรกิจ เป็นต้น จากเหตุผล ดังกล่าวทางคณะผู้วิจัยซึ่งเป็นกลุ่มอาจารย์ที่สอนในหลักสูตรดังกล่าว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่ามีปัจจัย อะไรที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป เพื่อผลการวิจัยที่ ได้นำไปพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะผู้ประกอบการ ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

สมมติฐานการวิจัย

คุณลักษณะผู้ประกอบการ ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

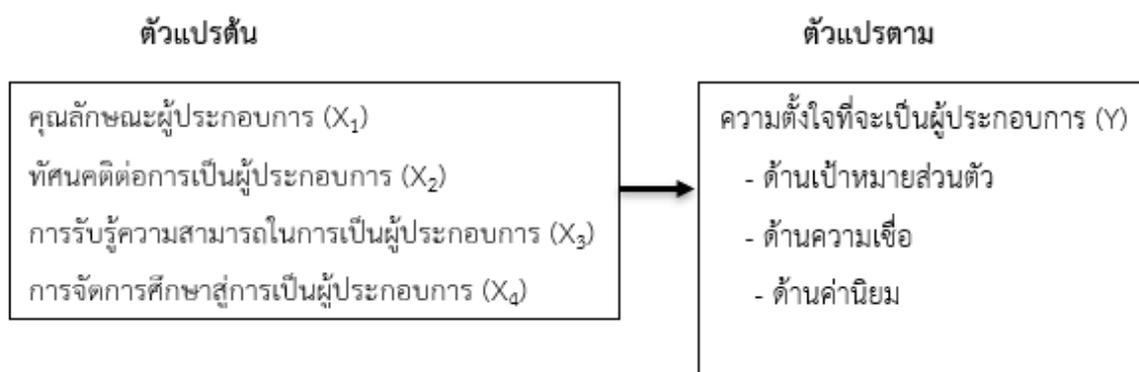
แนวคิดของความเป็นผู้ประกอบการมีวิวัฒนาการมาจากแนวคิดและทฤษฎีของ 4 สาขาวิชา ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์และสังคมวิทยา ศาสตร์ จิตวิทยา และการจัดการ กล่าวคือ นักเศรษฐศาสตร์ ศึกษาและพัฒนาแนวคิดของความเป็นผู้ประกอบการในแง่บทบาทของการพัฒนาเศรษฐกิจ ความเป็นผู้ประกอบการจะเชื่อมโยงกับการก่อตั้งกิจการธุรกิจและการสร้างสรรคกิจการทางเศรษฐกิจใหม่ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ นักพฤติกรรมศาสตร์สนใจศึกษาคุณลักษณะและความเป็นผู้นำที่มีบารมีของผู้ประกอบการที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและนักจิตวิทยาศึกษาบุคลิกภาพของผู้ประกอบการที่เป็นคนที่ชอบเสี่ยงและมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ความสามารถในการควบคุมและควบคุมมืออิสระในการตัดสินใจ นักวิชาการด้านการจัดการช่วยทำให้กระบวนการพัฒนาธุรกิจใหม่ให้มีกิจกรรมหรือขั้นตอนในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ (กัลยรัตน์ ธีระชนชัยกุล 2562) โดยงานวิจัยนี้ใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน (Theory of Plan Behavior: TPB) ของ Ajzen (1991) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างกิจการใหม่ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ

2. แนวคิดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของ Daft (2017) กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ทำให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน ประกอบด้วย 1) มุ่งมั่นในความสำเร็จ (Commitment to Success) 2) ทำงานเชิงรุก (Proactive) 3) จิตสำนึกในความรับผิดชอบ (Consciousness of Responsibility) 4) จริยธรรมในการดำเนินงาน (Business Ethics) 5) เผชิญหน้ากับความเสี่ยง (Risk Confrontation) 6) เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Continuous Learning)

3. แนวคิดความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจ หมายถึง การดำเนินงานในการผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อมุ่งหวังผลกำไร ผู้ประกอบการจึงต้องทุ่มเทเวลา อุทิศ และความพยายามเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ซึ่งอาจชี้วัดได้จากประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ความรับผิดชอบต่อสังคม หรือแม้แต่การปฏิบัติตามมาตรฐานสากล การเติบโตดังกล่าวไม่ได้เป็นเพียงผลของการขยายตลาด หากแต่แสดงถึงกระบวนการภายในองค์การที่มีศักยภาพที่จะเติบโตและขยายธุรกิจต่อไปในอนาคต (Radzi, Nor, and Ali 2017; Straub, and Attner, 1994)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการทบทวนมีดังนี้
 จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัย ผู้วิจัยได้ประยุกต์ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนของ Ajzen (1991) แนวคิดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของ Daft (2017) และงานวิจัยของอนงค์ รุ่งสุข (2559) นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินงานวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 295 คน (สำนักวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2563)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G* Power 3 (Erdfelder, Faul, & Buchner, 2007) โดยกำหนดขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.10 ค่าอำนาจทดสอบ (power of test) เท่ากับ 0.95 จำนวนตัวแปรพยากรณ์เท่ากับ 4 ตัว สรุปลักษณะตัวอย่างเท่ากับ 191 ตัวอย่าง และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการแบบโควตา ดังตาราง

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หมู่เรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
60/65	32	21
60/66	35	24
60/67	31	20
60/68	28	18
60/69	33	21
60/70	27	17
60/71	30	19
60/72	25	16
60/73	28	18
60/74	26	17
รวม	295	191

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบคุณภาพ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามปลายปิดให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เป็นมาตรวัด 5 ระดับ ให้เลือกตอบคือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เป็นมาตรวัด 5 ระดับ ให้เลือกตอบคือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

2. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) นำแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน หาค่า IOC รายข้อ พบว่า ข้อคำถามมีค่า ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ IOC มากกว่า 0.50 และได้ปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปทดลองใช้

2.2 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำแบบสอบถามที่เก็บจากกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกับประชากรเป้าหมายแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อทำการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาใช้วิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลพบว่าคุณลักษณะผู้ประกอบการ มีค่าเท่ากับ 0.81 ที่สอดคล้อง

การเป็นผู้ประกอบการมีค่าเท่ากับ 0.88 การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีค่าเท่ากับ 0.71 การจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการมีค่าเท่ากับ 0.82 และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.83 ซึ่งผ่านเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามากกว่า 0.65

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บดำเนินการโดยการจัดเตรียมแบบสอบถามและแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จำนวน 191 ราย โดยเริ่มทำการเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนสิงหาคม - ตุลาคม 2563 ใช้เวลาทั้งหมดเป็นเวลา 3 เดือน จึงเก็บครบตามจำนวนที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย ดังนี้ 1) สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 2) สถิติอ้างอิงใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple regression analysis) ด้วยวิธี แบบขั้น ตอน (stepwise) ส่วนการทดสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (multicollinearity) ใช้ วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (correlation analysis) และการทดสอบค่า VIF (variance inflation factors)

4. ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.90 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 35.10 ส่วนใหญ่ครอบครัวไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 62.80 และครอบครัวมีพื้นฐานการเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 37.20 ส่วนใหญ่ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือน ประมาณ 10,001-30,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 63.40 รองลงมา 30,001-50,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 18.20 ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 12.60 และ 50,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 5.80 ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 58.60 รองลงมามีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 41.40

2. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยด้านทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.19$) ด้านคุณลักษณะผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.13$) ด้านการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.13$) และด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.04$)

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความตั้งใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$)

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งก่อนที่จะนำเสนอผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุทดสอบข้อกำหนดเบื้องต้นที่สำคัญของสถิติอ้างอิงที่ใช้ ดังนี้

4.1 วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (correlation analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระ จะต้องมีความสัมพันธ์กันไม่เกิน 0.80 ทั้งทางบวกและลบ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2544) ค่าที่ได้มีค่าอยู่ระหว่าง .643 - .737 สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันเองหรือไม่มีปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (multicollinearity)

4.2 การทดสอบค่า VIF (variance inflation factors) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว จะต้องมีความสัมพันธ์กัน ไม่เกิน 10 (Belsley, 1991) ซึ่งค่า VIF มีค่าอยู่ระหว่าง 2.171 – 3.083 สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดไม่มีปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (multicollinearity) ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและค่า VIF

ด้าน	คุณลักษณะผู้ประกอบการ	ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ	การจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ
คุณลักษณะผู้ประกอบการ		.643**	.737**	.658**
ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ			.702**	.606**
การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ				.705**
VIF	2.502	2.171	3.083	2.224

สรุปเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญ ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จึงทำการอ่านผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุด้วยวิธีแบบขั้นตอน (stepwise) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ตัวแปร	b	S.E.	β	t	sig
ค่าคงที่ (Constant)	.544	.226			
การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (X ₃)	.314	.075	.318	4.203**	.000
ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (X ₂)	.292	.071	.276	4.092**	.000
การจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ (X ₄)	.271	.067	.274	4.048**	.007

R = .768 R² = .590 Adjusted R² = .583 S.E. = .377 F=89.666 Sig= .000

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ปัจจัยทั้ง 3 สามารถทำนายการผันแปรของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมได้ร้อยละ 59.00 โดยเรียงลำดับค่าอิทธิพลจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ คือ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (X_3) ค่า $\beta = 0.318$ ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (X_2) ค่า $\beta = 0.276$ และการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ (X_4) ค่า $\beta = 0.274$ ซึ่งสามารถเขียนสมการในรูปคะแนนดิบทำนายความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมได้ดังนี้

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 0.544 + 0.183^{**} (X_3) + 0.104^{**} (X_2) + 0.093^{**} (X_4)$$

เขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Z = 0.318^{**} (X_3) + 0.276^{**} (X_2) + 0.274^{**} (X_4)$$

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1. สรุปและอภิปรายผล

ปัจจัยคุณลักษณะผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธาวิ เกียรติพรพิเชฐ และจรัญญา ปานเจริญ (2560) ที่พบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

ปัจจัยทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัยของอนงค์ รุ่งสุข (2559) และ มารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ที่พบว่าทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงค์ รุ่งสุข (2559) มารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา (2559) และ Nguyen et al. (2019) ที่พบว่า การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัยของอนงค์ รุ่งสุข (2559) ที่พบว่า การศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อธิบายได้ว่าคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม แม้จะอยู่ในระดับมาก แต่ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการนั้นอาจเป็นไปได้ว่า ในเรื่องความพร้อมด้านอื่น ๆ เช่น เงินลงทุน ความต้องการที่จะหางานทำ หลังจากจบปริญญาตรี อาจทำให้ยังไม่มีความต้องการที่อยากจะเป็นผู้ประกอบการ ส่วนปัจจัยทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

นั้นเป็นไปตามทฤษฎีของ Ajzen (1991) และการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการนั้นเป็นไปตามแนวคิดของหลักสูตรทางด้านบริหารธุรกิจที่ต้องการให้บัณฑิตออกมาเป็นผู้ประกอบการ

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้นทางหลักสูตรฯ ควรสร้างการรับรู้ที่ดีต่อการทำอาชีพผู้ประกอบการ ผ่านการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง หรืออาจจัดทำโครงการโดยเชิญผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมาให้ความคิดที่ดีต่ออาชีพนี้ กับทางนักศึกษา

2 จากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและมีค่าอิทธิ ดังนั้นทางหลักสูตรฯ ควรจัดกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพหรือความสามารถ

3 ปัจจัยการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้นทางหลักสูตรฯ ควรให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการต่อไป โดยอาจจะเพิ่มในเรื่องการหาแหล่งเงินทุนจากภายนอกหลังจากที่นักศึกษาจบการศึกษา หรือการทำความร่วมมือกับหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจของทางมหาวิทยาลัยในการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่สนใจอยากเป็นผู้ประกอบการ

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. งานวิจัยนี้ทำนายการผันแปรของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้เพียงร้อยละ 59.00 ผู้สนใจอาจเพิ่มตัวแปรอิสระอื่น ๆ เข้ามาเป็นกรอบแนวคิดในงานวิจัยในครั้งต่อไปได้

2. ผู้สนใจอาจนำไปศึกษาโดยการขยายให้ครอบคลุมในระดับคณะหรือมหาวิทยาลัยในงานวิจัยครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กัลยารัตน์ ชีระชนชัยกุล. (2562). การเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น กรุงเทพฯธุรกิจ.(2563). เศรษฐกิจโลก 2020 : เรื่อยๆ มาเรื่อยๆ. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2563

จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/863821>

ณัฐพล ประดิษฐ์ผลเลิศ. (2560). Startup คิดให้ดัง ทำให้รวย. กรุงเทพมหานคร: โมเมนตัม.

มารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี:กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *สุทธิปริทัศน์*, 95(3), 103-115.

- เมธาวี เกียรติพรพิเชฐ และจรัญญา ปานเจริญ. (2560). **คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2563, จาก <https://grad.dpu.ac.th/upload/content/files/202/7-2-15.pdf>
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2544). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: เพ็ญฟ้า พรินตติ้ง.
- สุชาติ ไตรภพสกุลและชาคริต พิษณุางกูร. (2561). **ปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่เยาว์ของประเทศไทย**. *วารสารบริหารธุรกิจ นิด้า*, 22(1), 44-60.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง 2560-2564**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2563, จาก <https://www.nesdc.go.th/>
- สำนักวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. (2563). **จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2563, จาก [dhttps://reg.npru.ac.th/registrar/studentset](https://reg.npru.ac.th/registrar/studentset).
- อนงค์ รุ่งสุข. (2559). **ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational behavior and human decision processes*, 50(2), 179-211.
- Erdfelder, E., Faul, F., & Buchner, A. (2007). G*Power 3: A flexible statistical power analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. *Behavioral Research Method*, 39, 175-191.
- Daft, R. (2017). **The leadership experiences**. USA: Cengage Learning.
- Nguyen Anh Tuana,, Do Thi Hai Hab, Vu Thi Bich Thaoc, Dang Kim Anhd, Nguyen Hoang Long. (2019). Factors affecting entrepreneurial intentions among youths in Vietnam. *Children and Youth Services Review*, 99(2019), 186-193.
- Radzi, K. M., Nor, M. N. M., and Ali, S. M. (2017). The impact of internal factors on small business success: A case of small enterprises under the FELDA scheme. *Asian Academy of Management Journal*, 22(1), 27.
- Straub, J. T. and Attner, R. F. (1994). **Introduction to Business**. (5th ed.). Belmont, CA: Wadsworth.